

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713204000
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713204000.8

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v právnej veci navrhovateľa: A. Z., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, Y. XXX XX, občan SR, zast. advokátska kancelária Hreždovič a Mulder, Rudlovska 2, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcovi: O. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z.. F.. G. XXXX/X, XXX XX Y., občan SR, zast. UHAL' s. r. o., so sídlom Námestie SNP 6/11, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, o zaplatenie 3.000,00 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie **zastavuje**.

Odporca je **povinný** nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 1.113,30 € v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia na účet právneho zástupcu navrhovateľky.

Odporca je **povinný** nahradiť navrhovateľke iné trovy konania vo výške 180,00 € v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia na účet právneho zástupcu navrhovateľky.

Odporca je **povinný** zaplatiť trovy štátu vo výške 46,53 € na účet tunajšieho súdu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa svojím návrhom došlým súdu dňa 18.03.2013 domáhala zaplatenia sumy 3.000,00 € s príslušenstvom z toho dôvodu, že zo strany odporcu došlo podľa názoru navrhovateľky k porušeniu zmluvnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o rezervácií uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 23.01.2012, a teda navrhovateľka sa domáhala zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 3.000,00 € v zmysle čl. 3 a 4 predmetnej zmluvy.

Dňa 13.03.2014 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie navrhovateľky zo dňa 12.03.2014 označené ako „späťvzatie návrhu“. V tomto podaní navrhovateľka uviedla, že berie svoj návrh v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť. Následne uviedla, že k späťvzatiu dochádza na základe priebehu a výsledkov dokazovania v konaní s tým, že je nanajvýš sporné, či odporca podpísal zmluvu o rezervácií zo dňa 23.01.2012 v právnom postavení budúceho predávajúceho. Odporca na pojednávaní súdu vrámcí svojho výsluchu pôvodne vyhlásil, že túto zmluvu podpísal a podpis patrí jemu. Až následne bol tento podpis spochybnený a samotný odporca poprel pravosť svojho podpisu na tejto zmluve na pojednávaní dňa 06.03.2014. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhovateľka preto navrhla, aby bol odporca zaviazaný k povinnosti platiť trovy konania v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. posledná veta.

Súd postupoval v konaní tak, že vyzval odporcu, aby sa vyjadril k uvedenému späťvzatiu návrhu.

Dňa 31.03.2014 bolo súdu doručené podanie odporcu zo dňa 28.03.2014 označené ako „vyjadrenie k späťvzatiu návrhu navrhovateľky zo dňa 12.03.2014 vo veci vedenej Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 13C 99/2013“. V tomto podaní odporca uviedol, že súhlasí so späťvzatím návrhu s tým, že následne sa odporca vyjadril k uplatneným trovám navrhovateľky. Podľa jeho názoru povinnosť nahradiť trovy konania má byť uložená práve navrhovateľke, pretože od začiatku predmetného konania ako aj v predsúdnych vyjadreniach odporca popieral nárok navrhovateľky. Vzhľadom k tomu odporca nezavinil späťvzatie návrhu, keď od počiatku popieral nárok navrhovateľky a nikdy ho neuznával a to bez ohľadu na to, či by došlo alebo nedošlo k spochybneniu podpisu. Následne odporca poukázal na to, že v predmetnej veci od začiatku absentovala dôvodnosť podaného návrhu a vykonaným dokazovaním boli jasne preukázané pochybnosti o nároku navrhovateľky. Odporca poukázal na to, že nie je možné podľa jeho názoru zahrnúť procesnú obranu a spochybňovanie nároku navrhovateľa pod pojem „správanie odporcu“. Možno teda podľa odporu uzavrieť, že nie sú splnené podmienky na to, aby súd zaviazal na náhradu trov konania odporcu, keď navrhovateľka zavinila zastavenie predmetného konania. Odporca taktiež poukázal na to, že sama navrhovateľka musela pri príprave návrhu na začatie konania jasne vidieť, že je zrejмый rozdiel medzi podpisom na rezervačnej zmluve a na iných dokumentoch, ktoré mala navrhovateľka k dispozícii.

Podľa 96 ods. 1 zákona číslo 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ustanovenie § 146 ods. 2 prvá veta OSP predpokladá zavinenie niektorého z účastníkov konania na zastavení konania, toto zavinenie môže byť na strane žalobcu aj žalovaného. Vždy bude zavinenie na strane žalobcu, a teda aj povinnosť uhradiť vzniknuté trovy konania, ak dôvodom na zastavenie konania bolo späťvzatie návrhu a súčasne nejde o situáciu, ktorú predpokladá § 146 ods. 2 druhá veta OSP, teda že späťvzatie návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, by bolo spôsobené správaním odporcu. Ak by späťvzatie návrhu bolo spôsobené správaním odporcu, napríklad odporca by plnil navrhovateľovi po podaní žaloby, bol by povinný uhradiť trovy konania odporca podľa § 146 ods. 2 druhej vety. (nález Ústavného súdu SR z 12. decembra 2012, sp. zn. I. ÚS 463/2012-23)

Podľa § 9 ods. 1 a 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhlášky“) základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Základná sadzba tarifnej odmeny sa môže znížiť alebo zvýšiť v prípadoch uvedených v tejto vyhláške.

Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c), d) Vyhlášky odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej, d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na

počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

Podľa § 15 Vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 17 Vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Súd v súlade s dispozičným úkonom navrhovateľa (späťvzatím návrhu na začatie konania) konanie zastavil, keď aj odporca vyjadril súhlas so späťvzatím návrhu na začatie konania. Keďže súd konanie zastavil, rozhodoval aj o trovách tohto konania s tým, že pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko k zastaveniu konania došlo dispozičným úkonom navrhovateľa. Vzhľadom k uvedenému sa súd zaoberal otázkou, či navrhovateľ zobral svoj návrh späť pre správanie odporcu, teda či je na mieste aplikácia § 146 ods. 2 O.s.p. druhá veta. Súd vychádzal z toho, že navrhovateľ zobral svoj návrh späť po tom, ako odporca na pojednávaní uskutočnenom dňa 06.03.2014 uviedol, že zmluvu o rezervácii nepodpísal, pričom ešte na pojednávaní uskutočnenom dňa 16.09.2013 uviedol, že predmetnú zmluvu podpísal on. Uvedený rozpor vo výpovedi odporcu odôvodnil tým, že sa pomýlil v tom zmysle, že podpísal predbežnú zmluvu o kúpe predmetného bytu. Vyššie uvedené podľa názoru súdu znamená, že odporca svojím správaním, tzn. uvedením toho, že predmetnú zmluvu nepodpísal, spôsobil to, že navrhovateľ zobral svoj návrh späť. Pričom v zmysle výpovede na pojednávaní uskutočnenom dňa 06.03.2014 navrhovateľka nemala vedomosť o tom, či túto zmluvu podpísal alebo nepodpísal odporca. Zároveň súd je toho názoru, že navrhovateľka podala svoj návrh dôvodne s tým, že súd tu poukazuje na to, že odporca do pojednávania uskutočnenom dňa 06.03.2014 nikdy neuviedol, a to ani v predžalobných vyjadreniach, túto skutočnosť, ale namietal nárok na zaplatenie žalovanej sumy z iných dôvodov ako je to, že nepodpísal predmetnú zmluvu. V tomto zmysle bol návrh podľa názoru súdu podaný dôvodne, nakoľko v čase podania návrhu navrhovateľka nemala a v zmysle vyjadrení odporcu ani nemohla mať vedomosť o tom, že odporca túto zmluvu nepodpísal. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd rozhodol o trovách konania tak, že priznal náhradu trov konania navrhovateľke v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. druhá veta, keď dospel k záveru, že sú splnené podmienky na tento postup.

Čo sa týka vyčíslenia trov konania navrhovateľky tak súd vychádzal z ich vyčíslenia, ktoré je obsahom podania navrhovateľky zo dňa 12.03.2014. V uvedenom podaní si navrhovateľka uplatnila odmenu za jeden úkon právnej služby v sume 111,58 € + 7,81 € s DPH, spolu v súčte 143,27 €. Túto odmenu si navrhovateľka uplatnila za úkony: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane porady s klientom; zastupovanie na pojednávaní dňa 16.09.2013 v čase 8:30 - 10:40 - 2 úkony; zastupovanie na pojednávaní uskutočnenom dňa 18.11.2013 v čase 09:30 - 11:15 - 2 úkony; zastupovanie na pojednávaní 06.03.2014 v čase 10:00 - 12:15 - 2 úkony; vyhotovenie podania o späťvzatí návrhu - 1 úkon. Celkove odmena za poskytnutú právnu službu predstavuje 8 x 143,27 €, teda spolu 1.146,16 €. Navrhovateľka si ďalej uplatnila hotové výdavky spočívajúce v cestovnom vo výške 33,00 € a to za 3 cesty na trase Banská Bystrica - Zvolen späť s tým, že navrhovateľka predložila súdu presné vyúčtovanie tohto cestovného spolu s fotokópiou technického preukazu. Navrhovateľka si taktiež uplatnila náhradu za stratu času za 6 začatých polhodín, keď jedná trasa Banská Bystrica - Zvolen a späť trvá 2 začaté polhodiny, a právny zástupca navrhovateľky sa zúčastnil pojednávania tri krát. Spolu náhrada za stratu času činí 78,06 €. Celkovo si uplatnila navrhovateľka trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku v sume 180,00 €, v trovách právneho zastúpenia v sume 1.257,22 € (1.146,16 € + 33,00 € + 78,06 €).

Odmena za jeden úkon právnej služby v predmetnej právnej veci je v zmysle § 10 ods. 1 Vyhlášky 121,17 € s tým, že súd vychádzal pri výpočte odmeny z výšky žalovanej sumy. Režijný paušál bol v roku 2013- 7,81 a v roku 2014- €, 1/60 Výpočtového základu v roku 2013 bola 13,01 €, a v roku 2014- 13,40 €.

Súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania v sume súdneho poplatku vo výške 180,00 €. Čo sa týka náhrady trov právneho zastúpenia tak súd priznal odmenu za právne služby v menšej sume, ako si uplatnila navrhovateľka. Navrhovateľka si uplatnila odmenu za 8 úkonov, avšak súd je toho názoru, že za úkon zastupovanie na pojednávaní uskutočnenom dňa 18.11.2013 má navrhovateľka nárok len za jeden úkon, keď toto pojednávanie netrvalo viac ako dve hodiny, ale trvalo 1 hodinu a 45 minút v zmysle zápisnice (od 09:30 hod. - do 11:15 hod.). Vzhľadom k vyššie uvedenému súd priznal odmenu za právne služby za 7 úkon právnej služby s tým, že navrhovateľka si vyčíslila za jeden úkon právnej služby odmenu v sume 111,58 € (aj keď mala navrhovateľka nárok na odmenu za jeden úkon v sume 121,17 €). Zároveň súd priznal navrhovateľke aj režijný paušál za každý úkon v sume 7,81 €, ako si navrhovateľka uplatnila (za úkony vykonané v roku 2014 mala nárok na režijný paušál v sume 8,04 €). Čo sa týka náhrady za hotové výdavky spočívajúce v cestovnom tak, súd vychádzal z výpočtu navrhovateľky s tým, že navrhovateľka nesprávne postupovala, keď ako priemernú spotrebu uviedla 6,7 l / 100 km, avšak v zmysle predloženého technického preukazu je priemerná spotreba 6,3 l/100 km. Vzhľadom k tomu má navrhovateľka nárok na náhradu za hotové výdavky spočívajúce v cestovnom v sume 32,36 €, keď priemerná spotreba je 6,3 km/l, navrhovateľka prešla 120,00 km [6 (3 x účasť na pojednávaní) x 20 km (trasa Banská Bystrica - Zvolen)], a cena nafty je 1,375 €/l. Súd priznal náhradu za stratu času v sume 78,06 € tak, ako si uplatnila navrhovateľka, keď takto uplatnená náhrada za stratu času je vyčíslená v súlade s Vyhláškou (6 polhodín po 13,01 €) s tým, že aj tu súd poukazuje na to, že navrhovateľka mala nárok na vyššiu náhradu za stratu času vykonanú v roku 2014, keď 1/60 Výpočtového základu bola v roku 2014 13,40 € a nie 13,01 € ako v roku 2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd priznal navrhovateľke právo na náhradu trov právneho zastúpenia v súhrnnej sume 1.113,30 € [835,73 € plus DPH v sume 167,15 € (odmena za právne služby) + 32,36 € (náhrada hotových výdavkov - cestovné) + 78,06 € (náhrada za stratu času)] a náhradu iných trov konania v sume 180,00 € za zaplatený súdny poplatok.

V predmetnom konaní vznikli štátu trovy, keď súd priznal svedkovi O.. Z. Z. svedočné v sume 46,53 €. V zmysle § 148 ods. 1 O.s.p. má štát právo proti účastníkom konania podľa výsledku konania právo na náhradu trov, ktoré platil. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd zaviazal odporcu, aby nahradil štátu trovy v sume 46,53 €, ktoré boli svedkovi vyplatené z rozpočtových prostriedkov štátu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať písomné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).